

ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ЧИННИКІВ, ЯКІ НЕГАТИВНО ПОЗНАЧАЮТЬСЯ НА ІДЕНТИФІКАЦІЇ ОСОБИ ЗА ОЗНАКАМИ ЗОВНІШНОСТІ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ

Влада Олександрівна ГУСЄВА,

*доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри криміналістики, судової
експертології та домедичної підготовки
факультету №1 Харківського національного
університету внутрішніх справ
<https://orcid.org/0000-0001-8614-1573>*

Ідентифікація особи за ознаками зовнішності у кримінальних провадженнях дозволяє вирішувати основні тактичні завдання розслідування. Найефективнішими залишаються процесуальні способи ідентифікації особи, зокрема ті, що реалізуються під час пред'явлення особи для впізнання та проведення портретної експертизи. Водночас під час їх проведення не завжди вдається отримати прогнозований результат, що обумовлено впливом багатьох чинників.

На підставі аналізу положень юридичної літератури, а також матеріалів кримінальних проваджень, можемо констатувати, що багатьох помилок допускаються слідчі, які проводять впізнання, або працівники оперативних підрозділів, причому деякі з них учиняються умисно задля фальсифікації результатів слідчої (розшукової) дії. З цією метою створюються умови за яких особа, яка впізнаватиме спостерігає особу, яку вона впізнаватиме до початку впізнання, або ж демонструється фотознімок останньої, свідомо підбираються статисти, які мають різкі відмінності у зовнішності з особою, яку впізнаватимуть або підбираються фотознімки, які мають різну форму чи інші особливості, що суттєво впливають на сприйняття зображення.

Про вчинення фальсифікації може свідчити не проведення попереднього допиту особи, яка впізнаватиме, або відсутність у протоколі детального відображення ознак зовнішності за якими остання зможе впізнати іншу. Під час проведення впізнання за матеріалами відеозапису задля фальсифікації, слідчі використовують ті фрагменти, які не відповідають вимогам, визначеним у кримінальному процесуальному законодавстві, зокрема щодо кількості зображених на відеозаписі осіб (менше чотирьох).

Досить важливим під час впізнання особи за матеріалами відеозапису є встановлення того, чи є отриманий відеозапис оригіналом або копією, забезпечувати його вилучення у спосіб, передбачений кримінальним процесуальним законодавством. Адже лише у 3% тяжких і особливо тяжких злочинів, облікованих за 2021 р., що були проаналізовані нами, містилися відеозаписи, які відповідали б вимогам, що висуваються до тих, які можуть бути пред'явлені для впізнання і відповідно впізнання, проведенні за ними, визнавалися судами належними та допустимими доказами.

Більш того, досить часто суди у своїх рішеннях та виправдувальних вироках указують про неможливість визнання отриманих результатів у якості доказів через порушення порядку проведення цієї слідчої (розшукової) дії, зокрема коли слідчі не роз'яснюють права та обов'язки учасникам, суттєві умови її проведення тощо. Наприклад, досить часто, у разі проведення впізнання поза візуальним спостереженням слідчі не повідомляють про це особі, яка пред'являється для впізнання або пред'являють затриману особу без залучення її захисника до участі в цій слідчій (розшуковій) дії тощо.

Ідентифікаційні завдання не можуть бути вирішені під час впізнання через наявність багатьох інших чинників, серед яких: 1) зміна зовнішності внаслідок хірургічних втручань (пластичні операції); 2) зміна зовнішності через косметологічні процедури (біоревіталізація; мезотерапія; моделювання обличчя особи філерами; ін'єкції ботулотоксину тощо); 3) косметичне оформлення (макіяж); 4) зміна зовнішності внаслідок вікових змін; 5) зміна зовнішності через хвороби або травми (наприклад, поява плям внаслідок псоріазу, неправильно зрощені кістки носу після перелому тощо); 6) неможливість впізнання через сплив тривалого проміжку часу (забування ознак об'єкту впізнання); 7) ухилення суб'єкта впізнання від вирішення ідентифікаційних завдань через страх або бажання приховати певні факти, що відомі йому тощо [1, с. 116]. Ці ж чинники певною мірою обумовлюють не тільки неможливість здійснення ідентифікації особи під час згаданої слідчої (розшукової) дії, але й під час здійснення портретної експертизи, основним завданням якої є ідентифікація особи (трупа) за фотознімком (фотокарткою, негативом) та відеозаписом.

Судово-портретна експертиза – це окремий вид ідентифікаційних досліджень, що полягає у роздільному та порівняльному аналізі зовнішніх прикмет особи, які відобразилися на фотографічних знімках, із застосуванням спеціальних методик зіставлення, суміщення, графічного моделювання і розрахунків взаємного розташування ознак обличчя [2, с. 124-125]. Найбільш поширеним у слідчій практиці є призначення портретної експертизи задля ідентифікації особи злочинця за фотознімками, відеозаписами з камер відеоспостереження тощо.

Використання матеріалів відеозапису в правоохоронній діяльності обумовлене відносною повнотою та ефективністю самої фіксації події (часу, умов, характеру дій) та її учасників. Водночас існує вагома кількість чинників, які впливають на достовірність відображення зовнішності людини на відеокадрах. Під час проведення експертних досліджень фахівцю необхідно враховувати їх під час аналізу ознак елементів зовнішнього вигляду. До них належать: 1) чинники, що пов'язані безпосередньо з процесом фото- та відеозйомки (умови зйомки, зокрема вид і характер освітлення, положення голови та тіла людини, оптичні й технічні характеристики фото- та відеоапаратури, властивості фото- та відеоносіїв, особливості технологічних процесів під час виготовлення твердих копій); 2) масштаб зображення обличчя особи відносно всього зображення; 3) чинники, пов'язані зі станом зовнішності особи; 4) макіяж, мімічні зміни, можливість хірургічного втручання, штучні зміни

зовнішності без хірургічних втручань); 5) чинники, пов'язані з умовами використання та зберігання носіїв фото- та відеоінформації (оригінал чи копія, низька роздільна здатність відеокадру чи цифрового зображення та ін.) [1, с. 116].

Слід зауважити, що низька якість наданих зразків є однією з найрозповсюдженіших причин неможливості отримання категоричного висновку експерта. Задля покращення якості зображення можливе залучення фахівців за спеціальністю фототехнічних досліджень, які вивчають методи поліпшення якості відеозображень (кадрів відеозапису). Для подібних досліджень використовуються спеціальні програми для покращення якості відео та усунення артефактів. За їх допомогою може здійснюватися: усунення шумів; покращення якості відеозображення (збільшується кількість точок (пікселів) в зображенні по вертикалі і горизонталі); усунення дефекту "тремтіння" (цифрова стабілізація зображення); поліпшення різкості розмитих ділянок зображення; покращення контрасту; корекція яскравості та насиченості кольорів; обрізання відеофрагментів; поворот зображення; усунення артефакту пікселізації кадрів при збільшенні дозволу відеозображення.

Ідентифікація особи за ознаками зовнішності забезпечується за рахунок індивідуальності, відносної стійкості та рефлекторності цих ознак. Процесуальними методами ідентифікації особи за ознаками зовнішності є пред'явлення особи для впізнання та портретна експертиза. Успішність вирішення ідентифікаційних завдань під час цих слідчих (розшукових) дій обумовлена багатьма чинниками, через що доцільно звертатися за консультаціями до спеціалістів під час планування слідчої (розшукової) дії, підготовки до її проведення, отриманні допомоги задля отримання належних зразків підвищення професійної компетентності сторони обвинувачення, тощо. Щодо наукових пошуків, то тут мають бути актуалізовані питання щодо розробки нового й упровадженні апробованого зарубіжного програмного забезпечення задля підвищення ефективності вирішення ідентифікаційних завдань під час пред'явлення для впізнання та проведення портретних експертиз.

Список використаних джерел:

1. Гусева В. О. Проблеми ідентифікації особи за ознаками зовнішності під час розслідування кримінальних правопорушень. *Теорія та практика судової експертизи і криміналістики*. 2021. Випуск 2 (24). С. 109-122.
2. Експертизи у судочинстві України: наук.-практ. посіб. / за заг. ред. В. Г. Гончаренка та І. В. Гори. К.: Юрінком Інтер, 2015. 504 с.